

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Jakab János ügyvéd által képviselt felperesnek, a Berzétei & Abonyi Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2011. október 5. napján kelt 4.G.20.182/2011/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszámon, az alperes részéről 10.Gf.40.614/2011/5. sorszámon benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a keresetet elutasító ítéleti rendelkezés tekintetében helybenhagyja; az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy a felperest 9.553.000 (kilencmillió-ötszázötvenháromezer) forint után 2004. február 26. napjától terheli az ítéletben írt mértékű késedelmi kamat fizetési kötelezettség.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla a felperest 900.000 (kilencszázezer) forint, az alperest 18.000 (tizennyolcezer) forint le nem rótt jogorvoslati illeték Magyar Állam javára, külön felhívásra történő megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Rt., valamint a felperes 2002. április 2-án konzorciumi szerződést kötött abból a célból, közösen megpályázzák az ... Kft. 2 db 100 t/h gőzteljesítményű széntüzelésű gőzkazánjának fatüzelésre történő átalakítására kiírt pályázatot.

A fenti ... Konzorcium 2002. december 13-án kötött fővállalkozói szerződést az ... Kft.-vel a ... lévő telephelyen 2 db 100 t/h-s gőzkazán faapríték tüzelésűre történő átalakítására - a gőzteljesítmény változatlan megtartásával -, illetőleg a kazánok irányítástechnikai korszerűsítésére.

A fenti fővállalkozói szerződés teljesítése során végzett sikertelen próbaüzemről 2003. október 8-án jegyzőkönyv készült, melyből kitűnően - többek között - 40 t/h és 60 t/h közötti gőzteljesítményt rögzítettek, mely nem felelt meg a szerződésben rögzítetteknek.

A konzorcium részéről felmerült, hogy a fővállalkozói szerződés teljesítése érdekében a rendszerbe faaprító gépet állít be, melynek beszerzésére többek között az alperestől kért árajánlatot.

Az alperes ajánlata alapján a felperes 2003. november 18-án 2 db ... faaprító gépet rendelt meg 8.316.000 forint/db + ÁFA áron, a megrendelésben rögzítve a gépbe belépő és kilépő anyag jellemzőit, a szállítási határidőt és a fizetési feltételeket.

Az alperes a megrendelést 2003. november 19-én ... faipari aprítógépre visszaigazolta, feltüntetve a meghajtó motor adatait is.

Az alperes az ... 600-as aprítógépeket 2003 decemberében leszállította; a felperes 2003. december 22-én teljesítésigazolási jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a gépek a gyártóművi próbán működőképesnek bizonyultak.

A felperes 2004. január 7-én azonos műszaki paraméterekkel és áron további 2 db ... faaprító gépet rendelt meg az alperestől; az alperes a megrendelést 2004. január 14-én ... típusú faipari aprítógépre igazolta vissza, azonban nem .../600-as, hanem .../800-as gépeket szállított le 2004 februárjában, figyelemmel arra, hogy 2004 januárjában a felperes arról tájékoztatta, hogy a már leszállított berendezések sem teljesítményükben, sem az apríték méretében nem biztosítják a vállalt értékeket.

A peres felek között 2004 januárja és 2005 tavasza között folytatott levelezésből kitűnően a felperes többször jelezte a szerződésszerű teljesítés hiányát, azt hogy a berendezések nem felelnek meg a vállalt specifikációknak; az alperes többszöri javítást, átalakítást végezve vele együttműködött, ennek keretében az .../600-as típusú gépeket ...-as típusra cserélte, valamint további 4 db ...-as típusú gépet szállított le.

Az ... Kft. 2005. március 31-én kelt levelével a fővállalkozói szerződést felmondta, hivatkozva arra, hogy a konzorcium a vállalt minőségi paramétereket teljesíteni nem tudta; a szerződő felek 2005. április 14-én kelt szerződésmódosításban rögzítették, hogy a konzorcium 98.500.000 forint kártérítés megfizetését vállalja a szerződésben rögzített minimális funkcionális érték csökkenése okán.

A felperes az alperes többszöri sikertelen felszólítását követően, 2005. május 17-én beérkezett keresetében 147.830.323 forint és annak 2005. július 15-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 318. § (1) bekezdése és 339. §-a alapján.

A keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes a szállítási szerződéseket hibásan teljesítette, a leszállított gépek az előírt műszaki paramétereket nem tudták teljesíteni, ezzel összefüggésben a ... Konzorcium a fővállalkozói szerződésben vállalt gőzteljesítményt, üzemi hatásfokot nem tudta elérni, ezért került sor annak felmondására. Utóbbi következtében a felperes mint konzorciumi tag vállalta a 98.500.000 forint kártérítés megfizetését az ... Kft. felé, továbbá a hibás teljesítéssel okozati összefüggésben 34.664.259 forint + ÁFA többletköltséget viselt, valamint 600.000 forint többletteljesítést volt kénytelen finanszírozni; a kárösszeget a 2006. április 26-i, valamint 2006. október 20-i előkészítő iratában részletezte.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta hibás teljesítését, azt hogy ezzel okozati összefüggésben merült volna fel felperes keresetben érvényesített kára. Álláspontja szerint a felperes a fővállalkozói szerződést alperes teljesítésétől függetlenül is hibásan és késedelmesen teljesítette, szerződésszerű teljesítése hiánya már akkor fennállt, amikor a perbeli gépek szállítására az alperestől ajánlatot kért. ... tanú vallomása szerint az apríték a kazánokba nem kizárólag az alperes által szállított gépeken keresztül került be, hanem közvetlenül a futószalagról is került oda olyan apríték, amelyet nem az általa gyártott gépek vágtak össze, így alaptalan az az állítás, hogy a kazánok végteljesítménye kizárólag az alperesi aprítógépek alacsony hatásfoka miatt nem volt elégséges.

Kifogásolta, hogy felperes a hibás teljesítést olyan mérési adatokra alapozta, amelyek rögzítésénél az alperes nem volt jelen, továbbá nem nyert igazolást, hogy az alperes szerződésszerű teljesítéséhez a szükséges feltételeket biztosította volna; állította, hogy az aprítógépekbe kerülő fa fajtája, nedvességtartalma, mérete nem felelt meg a felek közötti szerződésekben meghatározott paramétereknek, valamint rendszeresen előfordult, hogy idegen anyag került az apríték közé, mely a gépek meghibásodásához vezetett. Utalt arra, hogy a felperes érdekkörébe eső, megfelelő karbantartás hiánya is vezethetett a meghibásodásokra.

Az alperes módosított viszontkeresetében 46.975.000 forint vételártartozásra és abból 9.553.000 forint után 2007. február 26. napjától, 37.422.000 forint után a viszontkereset előterjesztésének időpontjától járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat megfizetésére támasztott igényt. A viszontkeresetében arra hivatkozott, hogy a második megrendelés alapján leszállított 2 db gép árából az alperes nem egyenlített ki 9.553.000 forintot, valamint az ezen felül leszállított további 4 db gép vételárát sem fizette meg.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a második szállításból eredő vételártartozását 9.553.000 forint erejéig azért nem egyenlítette ki, mert a hibás teljesítés okán árleszállításra jogosult, az ezen felüli további 4 db gép szállítását pedig nem rendelte meg, ezen gépekkel az alperes a hibás teljesítését kívánta kiküszöbölni.

Az elsőfokú bíróság 2011. október 5. napján kelt 4.G.20.182/2011/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította; kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 9.553.000 forintot és annak 2007. február 26. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegét, valamint 3.995.500 forint perköltséget, az alperes ezt meghaladó viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest 693.226 forint, a felperest 206.774 forint viszontkereseti illeték külön felhívásra, állam javára történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 277. § (1) bekezdésében, 318. § (1) bekezdésében, 339. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel kifejtette, a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes hibás teljesítése eredményeként, azzal okozati összefüggésben merült fel a keresetben megjelölt kára, azaz a beruházó felé kifizetett kártérítési összeg, valamint a többletköltségei. Tekintettel arra, hogy a felperes a fővállalkozási szerződést eleve hibásan teljesítette a beruházó felé és sikertelen próbaüzemi eljárást folytatott le, valamint ennek kiküszöbölése érdekében kötötte meg az alperessel a perbeli szállítási szerződéseket, bizonyítási kötelezettsége kétirányú; annak igazolása terhelte, hogy az alperes a szállítási szerződésben foglaltakat megszegte, továbbá a beruházó felé fennálló hibás teljesítése következményének elhárítására alkalmas lett volna az alperesi aprító berendezések rendszerbe állítása. A hibás teljesítés vizsgálatára lefolytatott igazságügyi szakértői bizonyítás eredménye alapján az elsőfokú bíróság megállapította: ... igazságügyi szakértő szakvéleménye szerint az alperes által leszállított berendezések közül 2 db .../800-as géppel összefüggésben lehetne megállapítani a teljesítés időpontjában fennálló szerződésszegést abban az esetben, ha lennének objektív, a felek és a szakértő által elfogadható mérési adatok. A beüzemelést követően több évvel később elvégzett mérésekből azonban szakértői bizonyosság szintjén nem lehetett egyértelműen megállapítani, hogy az alperes által leszállított berendezések a szerződés teljesítésekor nem feleltek meg a szerződésben foglaltaknak.

Kifejtette az elsőfokú bíróság, a Pp. 3. §-a alapján a felperest tájékoztatta arról, annak bizonyítása is terhelte, hogy az általa perbeli gépekbe betöltött apríték mérete, nedvességtartalma, illetőleg az egyéb tényezők tekintetében megfelelt a szerződésben foglaltaknak, továbbá elő kellett volna adnia a beruházó felé történő hibás teljesítéssel kapcsolatos tényállításait, becsatolni annak dokumentumait, valamint nyilatkoznia kellett volna az első két gép beszállítását követő eseménytörténetre, melynek hiányában a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján történő határozathozatalt helyezte kilátásba. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a tájékoztatás alapján a felperesnek további bizonyítási indítványa nem volt, nem kívánta igazolni, hogy a felperes aprítógépeiből a perbeli aprítógépekbe átmenő faapríték megfelelt volna a peres felek közötti szállítási szerződésben foglaltaknak. A lefolytatott szakértői bizonyítás eredménye alapján a bíróság arra vont következtetést, kétségmentesen nem nyert bizonyítást az alperesi szerződésszegés, a teljesítéskori mérési adatok hiányában utólag nem állapítható meg a hibás teljesítés, ezen túlmenően az okozati összefüggés sem nyert alátámasztást, így a felperesnek a kárát magának kell viselnie.

Az elsőfokú bíróság az alperes viszontkeresetét részben találta megalapozottnak; hibás teljesítés bizonyítottsága hiányában a vételár-követeléssel szembeni árcsökkentésre alapított felperesi védekezést nem fogadta el, és a nem vitásan leszállított első négy darab gép vételárából ki nem fizetett 9.553.000 forint megfizetésére kötelezte a felperest a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamattal terheltén. A második 4 darab gép vételára vonatkozásában kifejtette az elsőfokú bíróság, az alperes nem tudta igazolni, hogy ezen követelés megilletné. A per adatai szerint a felek kísérletet folytattak az egyes gépek műszaki paramétereinek megváltoztatása érdekében azért, hogy a felperesi rendszer megfelelően tudjon működni, ennek során a felperes további gépszállítást nem rendelt meg, így ezeket e nélkül szállította le az alperes, illetőleg azokat nem is számlázta a felperes felé. A szállítás kétségmentes célja, indoka nem került bizonyításra, így nem igazolt a viszontkeresetben megjelölt vételár-követelés jogalapja.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést, az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

A felperes a fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását, alperes keresete szerinti marasztalásával kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése téves, hibás tényálláson alapszik; az alperes arra lett volna köteles, hogy az ... Kft. területén 2 db 100 t/h összteljesítményű széntüzelésű kazánt hozzon létre, továbbá vállalatot tett arra, hogy azt biomasszával üzemelteti, az erre kiírt pályázaton ugyanis nyertes lett. Az alperes vállalatja alapján jött létre a ... Konzorcium, amely 2002 decemberében vállalta a beruházóval a szükséges szerződés megkötését és 2 db 100 t/h teljesítményű kazán létrehozását. Az alperes a kazánt megépítette, de a vállalatot biztosítani nem tudta, 40 t/h, illetve 60 t/h közötti teljesítményű kazánt hozott létre, mely nem volt képes a felperesi vállalat elérésére. Álláspontja szerint az alperesi teljesítmény elmaradása arra vezethető vissza, hogy az általa megjelölt beszállítók sem a kazánok teljesítményéhez szükséges, illetve a szerződésben vállalt száraz, aprítékolt fát nem biztosították, illetőleg az aprítékolt fa minőségének megfeleltetése esetén sem tudták a szerződésben vállalt paramétereket létrehozni a beszerelt kazánok. Az alperesi teljesítés elmaradása okolható azért, hogy a felperes nem tudta teljesíteni a saját szerződéses kötelezettségvállalását.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását, a részére megítélt 9.553.000 forint után 2004. február 26-tól kérte késedelmi kamat megfizetésére kötelezni a felperest. Előadta, hogy a fenti vételár-követelés után mind a beszámításra vonatkozó nyilatkozatában, mind a viszontkeresetében 2004. február 26-tól kérte a felperes kamatfizetési kötelezettsége megállapítását, és ez a viszontkereset 2007. október 19-i beadványban történő pontosítása során sem módosult. A 2009. május 8-i tárgyaláson tévesen került a kamatigény 2007. február 26-i kezdő időponttal rögzítésre, az alperes jogi képviselője ezen jegyzőkönyvi elírást észlelve a 2010. szeptember 14-i tárgyaláson jelezte, hogy 2004. február 26-tól támasztott késedelmi kamatigényt, ennek ellenére az elsőfokú bíróság a kamatfizetés kezdő időpontját 2007. február 26-tól állapította meg, amelynek nincs alapja. A számla fizetési

határideje 2004. február 26-a volt és a kamatigény kezdő időpontját a felperes sem tette vitássá.

Amennyiben a másodfokú bíróság ezen álláspontját nem osztaná, a jogorvoslati eljárás során tett nyilatkozatának kérte tekinteni a kamat 2004. február 26-tól történő felszámítását, hivatkozva arra, hogy a Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontja szerint a kamatfizetés kezdő időpontjának megváltoztatása nem minősül nem megengedett keresetváltoztatásnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a csatlakozó fellebbezéssel nem érintett rész kivételével az elsőfokú bíróság ítéletének a helyben hagyását kérte, helyes indokai alapján.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, annak tévességére a felperes alaptalanul hivatkozott, a fellebbezés az egyes szerződésekből eredő kötelezettségek tekintetében tény- és iratellenes előadásokat tartalmaz. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felperesre eső bizonyítási terhet, azt hogy ennek nem tett eleget, igazolt alperesi szerződésszegés hiányában a kereset elutasításának volt helye.

Tekintettel arra, hogy a felperes fellebbezése - az előterjesztett petíum és annak indokolása egybevetése szerint - a keresetének történő helyt adást célozta, az alperes csatlakozó fellebbezése pedig a megítélt viszontkereseti követelés késedelmi kamatra vonatkozó részét támadta, a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel és csatlakozó fellebbezéssel nem érintett ítéleti rendelkezéseket - így a viszontkeresetnek részben helyt adó és azt részben elutasító döntést - a Pp. 228. § (3) bekezdésében foglaltakból következően a jogorvoslati eljárás során nem bírálta felül.

A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a fellebbezésekkel érintett körben a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is, az alábbiak szerint.

A fellebbezésben előadottaktól eltérően az elsőfokú bíróság a szerződési láncolat helytálló felismerésére, a létrejött jogviszonyok megfelelő minősítésére alapította a döntését; nem tévedett annak megállapításakor, hogy a peres felek - vállalkozási elemeket is tartalmazó - a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerinti szállítási szerződést kötöttek egymással, melynek szerződésszerű teljesítését vizsgálta felperes szerződésszegésre alapított kárigénye okán.

A jogviszonyok létrejöttét igazoló, rendelkezésre álló 2002. április 2-i, 2002. december 13-i, 2003. november 19-i, 2004. január 14-i okiratokban foglaltakkal ellentétben, alá nem támasztott tényállításokat tartalmaz felperes fellebbezése annyiban, hogy a peres felek közötti szállítási szerződésben az alperes sem kazánok létrehozását, sem biomasszával történő üzemeltetését nem vállalta, nem

került jogviszonyba a faapríték beszállítójával és saját vállalása nem volt előzménye a fellebbezésben tévesen ... Konzorciumnak nevesített, ténylegesen ... Konzorcium létrejöttének, mely ugyancsak nem kazánok előállítását, hanem átalakítását vállalta az ... Kft.-vel kötött fővállalkozási szerződésben.

A fenti fővállalkozási szerződés teljesítése körében rendelkezésre álló, 2003. október 8-i jegyzőkönyvet az elsőfokú bíróság helyesen értékelte akként, hogy az abban foglaltak a ... Konzorcium szerződés szerű teljesítése hiányát támasztották alá, egyértelműen azt igazolva, hogy az átalakított kazánok nem érték el az előírt 100 t/h gőzteljesítményt.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes az alperessel a fővállalkozási szerződésben meghatározott gőzteljesítmény elérése céljából kötött szállítási szerződést, így nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperesre - szerződésszegésen alapuló kárigényként érvényesített jogára figyelemmel - kettős bizonyítási terhet telepített; előírva annak igazolását, hogy a választott műszaki megoldással a ... Konzorcium által kitűzött cél egyáltalán elérhető lett volna, illetőleg hogy a fővállalkozási szerződés hibátlan teljesítésében az alperes hibás szolgáltatása akadályozta, ugyanakkor az alperes szerződés szerű teljesítéséhez szükséges feltételeket a saját részéről biztosította.

A rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű, Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésével vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes a fenti körbeni bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget; indítványaira figyelemmel - a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak maradéktalanul megfelelő bírói kioktatás ellenére - a Pp. 177. § (1) bekezdése szerinti igazságügyi műszaki szakértői bizonyítás csak részlegesen kerülhetett lefolytatásra, és annak eredménye alperes hibás teljesítésben mutatkozó szerződésszegése kétségmentes megállapítására nem adott alapot; a fővállalkozási szerződés felmondása körében rendelkezésre álló okiratokból pedig a felperes által állított teljesítési összefüggés ugyancsak nem volt kétségmentesen megállapítható.

Teljes körűen osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy ... igazságügyi műszaki szakértő többször kiegészített szakvéleménye legfeljebb arra engedett következtetni, hogy az alperes által szállított berendezések közül két darab .../800-as típusú gép vonatkozásában lenne lehetőség a teljesítés időpontjában fennálló szerződésszegés megállapítására akkor, ha lennének a felek és a szakértő által is elfogadható mérési adatok.

Az objektív mérési adatok hiányára az vezetett, hogy 2003. december 22-én az alperes telephelyén csak üzembe helyezés előtti próba volt, az is csak az első két - későbbiekben lecserélt - gépre, a Ptk. 396. § (1) bekezdésében előírt közös, indokolt, szakmailag szokásos próba pedig elmaradt.

Az üzemelés során közös mérésre nem került sor; az alperes vitatásával szemben a mérési eredmények - a mérés szerződés szerű körülményei bizonyítottsága hiányában - aggálytalanul nem voltak felhasználhatók.

A szakértői bizonyítás további akadályát képezte, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő nem a géplánc egészét, csupán annak részét és csak évekkel az üzembe

helyezést követően tudta vizsgálni, mindezekre figyelemmel a felperesi követelést kétségmentesen alátámasztó szakmai megállapítást nem tudott tenni.

A fentiek szerinti bizonyítatlanságot az elsőfokú bíróság helytállóan a felperes terhére értékelte; nem tévedett annak megállapításakor, hogy a Ptk. 318. § (1) bekezdése szerinti kárigényt megalapozó szerződésszegés igazoltsága hiányában a kereset elutasításának van helye; megjegyzi a Fővárosi Ítélőtábla, hogy jogellenes magatartás hiányában a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti, a kárfelelősséget megalapozó további jogszabályi feltételek teljesülésének a vizsgálata mellőzhető volt.

Mindezért a felperes fellebbezése alaptalan, az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéleti rendelkezése megváltoztatására alapot adó körülmények nem merültek fel.

Nem megalapozott az alperes csatlakozó fellebbezése sem, az alábbiak szerint.

Az alperes a 9.553.000 forint vételártartozás után viszontkeresetében érvényesített késedelmi kamatkövetelése kezdő időpontjának téves megállapítását sérelmezte arra hivatkozva, az elsőfokú bíróság alaptalanul figyelmen kívül hagyta, hogy 2004. február 26-i kezdőnappal támasztott késedelmi kamatigényt.

A 4.G.20.127/2006/95. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltakból kitűnően az alperes a 2009. május 8-i tárgyaláson a 9.553.000 forint vételártartozás után 2007. február 26. napjától kérte a felperest késedelmi kamat megfizetésére kötelezni; annyiban helytálló a csatlakozó fellebbezési előadása, hogy a 2010. szeptember 14-i tárgyaláson a 2009. május 8-i tárgyaláson rögzített nyilatkozata téves jegyzőkönyvezését állítva 2004. február 26. napjától támasztott késedelmi kamatkövetelést, a tárgyalás berekesztését megelőzően a 2011. szeptember 20-i tárgyaláson azonban kifejezetten a 4.G.20.127/2006/95. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek szerint tartotta fenn a viszontkeresetét anélkül, hogy annak 2010. szeptember 14-i tárgyaláson tett korrekciójára utalt volna.

Ebből következően az elsőfokú bíróság késedelmi kamatkövetelés körében hozott - csatlakozó fellebbezéssel támadott - döntése a Pp. 215. §-ában foglaltaknak megfelelt, mely szerint a döntés nem terjedhet túl a kereseti (viszontkereseti) kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen, és ez a szabály a főkövetelés járulékaire, így a kamatra is kiterjed.

Ugyanakkor a Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontjában foglaltakból következően a korábban nem követelt késedelmi kamatra történő igény előterjesztése nem minősül keresetváltoztatásnak, így ezen jognyilatkozat jogorvoslati eljárásban történő figyelembevételé nem ütközik a Pp. 247. § (1) bekezdésében foglaltakba, ezért annak megalapozottságát a Fővárosi Ítélőtábla érdemben vizsgálta.

Felperes megrendeléseinek 2003. november 19-i és 2004. január 14-i alperesi visszaigazolásából kitűnően a vételár 30 %-a az előlegszámla benyújtását követően, 50 %-a a berendezés leszállításakor, 20 %-a a 15 napos próbaüzemet követően volt esedékes; a fent kifejtettek szerint a próbaüzem elmaradt, arra nincs peradat, hogy az alperes érdekkörébe eső okból, így a 2004. február 18-i teljesítésről 2004. február 26-i esedékességgel történő számlakiállítás nem

kifogásolható, a felperes pénzzolgáltatása nyújtásával a Ptk. 298. § a) pontja szerint késedelembe esett, ennek következtében az alperes által kért időponttól tartozik késedelmi kamatot megfizetni.

Mindezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének - nem fellebbezett részét nem érintve - a keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és az alperes másodfokú eljárásban kamatkövetelés tekintetében módosított viszontkeresete megalapozottsága okán a felperest terhelő késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2004. február 26. napjában állapította meg.

A fellebbezéssel és a csatlakozó fellebbezéssel érintett pertárgyértékek összevetése eredményeképp a felperes minősült döntően pervesztesnek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával, mérlegeléssel bruttó 1.500.000 forint jogi képviselési munkadíjban került megállapításra, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a feleket az általuk le nem rótt fellebbezési, illetőleg csatlakozó fellebbezési illeték Magyar Állam javára, külön felhívásra történő megfizetésére.

Budapest, 2012. május 8.

Levek Istvánné dr. s. k.,
mb. tanácselnök, előadó bíró

Dr. Csányi Terézia Katalin s. k.,
bíró

Dr. Felker László s. k.,
bíró